

Управление на мултикултурни и мултирелигиозни класове

Въведение

1. Подкрепяща обучителна среда
2. Емпатийна комуникация
3. Кооперативно учене
4. Използване на дистанциране и симулация
5. Подход, използващ интерпретация
6. Включване на семейството
7. Обучение на учители

Въведение

Тази глава се занимава с някои предизвикателства при преподаването в мултикултурни класове и предлага набор от инструменти и стратегии, за развиване на потенциала на децата. Ключовите характеристики на подкрепящата учебна среда са очертани със специално внимание върху значението на емпатийната комуникация. Три педагогически подхода са дискутирани в подробности: кооперативно учене, използване на дистанциране и симулация и подход, използващ интерпретация за преподаване на религия. Има също и някои предложения за културно релевантно семейно включване и обучение на учители. Предоставени са практически дейности, ръководства и полезни източници. В края на главата има и инструмент за самооценка.

1. Подкрепяща обучителна среда

Ученето е само интелектуална дейност, но и лично и емоционално преживяване. То предизвиква силни чувства, които могат да варират от фрустрация до удовлетворение и от напрежение до удоволствие. Подкрепящата среда в класната стая прави ученето възможно като отговаря на базовите емоционални и мотивационни потребности на учениците и предоставя безопасно пространство за самоизразяване. Тези потребности се свързват с идентичността, отношенията, емоциите и чувството за личен контрол в рамките на обучителната среда.

Core student needs

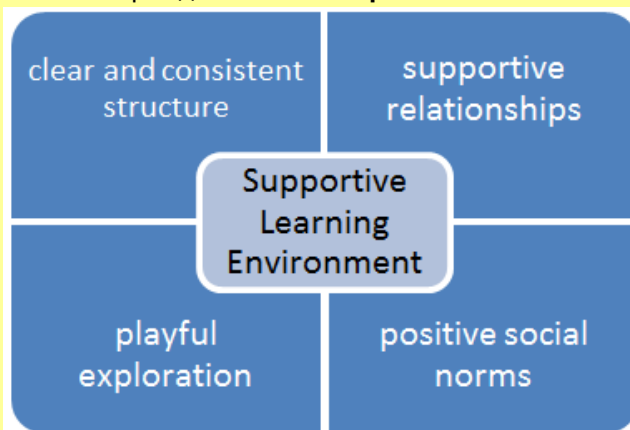
emotional safety	stimulation	self-confidence	belonging	agency
• respect • self-expression • protection from embarrassment and intimidation	• interesting and relevant subject matter and activities	• a sense of competence and recognition	• connectedness • positive relationships • minimized competition	• choice • autonomy • personal responsibility

Учениците имат нужда да се чувстват едновременно във **физическа и емоционална безопасност, за да учат**. Те трябва да бъдат защитени от заплахите на стереотипите, тормоза и изключването в училище. Безопасността е от изключително значение, когато детето се занимава с такива въпроси като идентичност, културно и религиозно разнообразие. Това са чувствителни теми с голямо лично значение за обучаемите. Учениците често се чувстват едновременно запалени по темата и изложени и уязвими. Установяването на безопасен климат за проучване на различията изисква време и отдаденост, както от страна на учителите, така и от страна на учениците.

Класните стаи са социални места. Преподаването и ученето се случват посредством взаимодействие между учителите и учениците и се влияят от отношенията между учениците. Освен преподаването на академични умения, училищата трябва да подпомагат формирането на идентичността на учениците и да насърчават открития диалог и взаимно разбиране. От огромно значение е да се създаде атмосфера на включване, в която личността е приета, към различията се подхожда с уважение, а конфликтите са управлявани конструктивно.

Обучаемите напредват прекрасно в топла и човешка среда, където се познават добре с останалите и се чувстват приети. Чувствителността и осъзнатостта по отношение на живота на учениците извън училището създава връзка между учителя и ученика. Изграждането на **откровени отношения** с учителите подпомага емоционалното и социално развитие на учениците в допълнение към техния академичен напредък.

Повечето ученици одобряват структура, която насърчава дисциплината в класната стая. Задаването на **ясни правила**, процедури и ясни очаквания по отношение на поведението стои в основата на управлението на класната стая. В същото време, учениците се нуждаят от някакво усещане за личен контрол върху посоката, в която се движи обучението им. Включването на ученици в обсъждане и формулиране на правилата им дава усещане за овластеност и води до по-дълбоко приемане на правилата.

Подкрепящата обучителна среда насърчава **игрово проучване**. Смисленото обучение изисква любопитство и желание за поемане на рискове. Учителите могат да фасилитират процеса на оправомощаване на учениците да експериментират и да грешат. Важно е да се хвалят усилията и креативността и да не се поставя фокуса единствено върху резултата.

Онлайн ресурси

Култура на класната стая

<https://www.tolerance.org/magazine/publications/critical-practices-for-antibias-education/classroom-culture>

Това ръководство с оценени практики, предлага стратегии за създаване на пространство, в което академичните и социално-емоционални цели биват постигнати едновременно. То също така предоставя ценни съвети за реализирането на културно отговорно обучение и преподавателска толерантност.

Класни стаи, безопасни за идентичността

<http://identitysafeclassrooms.org/>

Безопасните за идентичността класни стаи са онези, в които учителите се стремят да гарантират на учениците, че тяхната социална идентичност е актив, а не бариера за успеха на класната стая. Посредством силни и положителни връзки и възможности за учене, те чувстват, че са приети, подкрепени и оценени като участници в обучаващата се общност.

Четири начина учителите да покажат, че ги е грижа

https://greatergood.berkeley.edu/article/item/caring_teacher_student_relationship

Според проучване, взаимоотношения, при които учителите ги е грижа, помагат на учениците да се справят по-добре в училище и да са по-добри със заобикалящите ги хора. Статията предлага някои добри съвети за изграждане на взаимоотношения.

Практическа дейност

Установяване на правила в класната стая

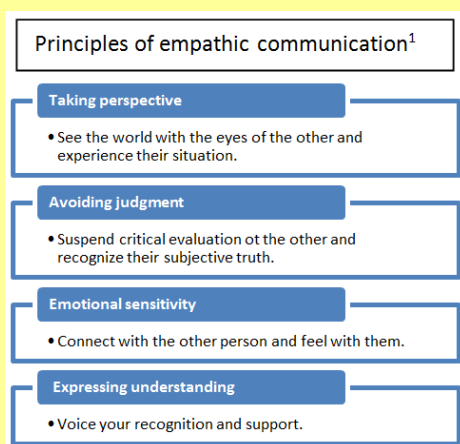
https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.1.pdf

Тази дейност включва учениците в колаборативен процес, при който се задават правила и очаквания за позитивна класна общност.

2. Емпатийна комуникация

Емпатията представлява способността да се поставиш на чуждо място и да оцениш какво означава да си чуждите обувки в определен момент. Тя има познавателен компонент –разпознаване за какво си мисли или какво чувства другият – и афективен компонент – преживяване на емоционалното му/й състояние. Емпатията помага на учителите да разбират потребностите на техните ученици и да формират истински отношения с тях. Разбирането как се чувстват учениците и разговарянето по тези въпроси без да има осъждане стоят в основата на формирането на култура на загриженост в класната стая.

Емпатийната комуникация включва свързването, изслушването, изграждането на отношения и грижата за другите. Тя означава към другите да се отнасяме с уважение, докато залагаме подходящи лимити за поведението им, когато са около нас.

Емпатията е основата на **емоционалната интелигентност**. Тя е от изключително значение за изграждане и поддържане на отношения на разбирателство. Емпатията ни помага да разберем какво мотивира другите и да решим по какъв начин най-добре бихме могли да им отговорим. Когато учениците се учат да ценят различните гледни точки, без да прибързват и да ги осъждат, те развиват интелектуална гъвкавост, емоционални компетенции и пожизнени междуличностни умения.

Почитането на опита на учениците превръща училището в място, където младите хора участват, ценени са, уважавани са заради това, което представляват. Чрез даване на личен пример, учителите могат да демонстрират на техните ученици

по какъв начин да взаимодействат с емпатия и да градят отношения, които вдъхват доверие и възпитават в грижа за другите. Насърчаването на учениците да разширяват обхвата на нещата, за които ги е грижа прави училищната общност по-силна.

Емпатийната комуникация преодолява разделения, предизвикателства и стереотипи. Подпомагането на младите хора да осъществяват смислени връзки с техни връстници, с различен произход насърчава откритост към другите, активна толерантност и взаимно разбиране. Това подобрява индивидуалното и общностното добруване, като води до позитивни академични и други резултати.

Empathic communication	
Stepping stones	Traps
Accepting the other person as she is	Correcting
Identifying with the other	Scrutinizing
Validating experience	Downplaying experience
Reflecting back feelings	Giving Advice
Expressing understanding	Consoling

Онлайн ресурси

Емпатията е бъдещето в образованието

<https://hundred.org/en/media/empathy-is-the-future-trend-in-education>

Поставяне на фокуса върху обучение по социални умения и емпатия в съвременните училища за овластяване на младите хора и превръщането на следващите поколения в такива, които са способни да управляват и съжителстват успешно в глобализирания свят.

Навици, Общност и Култура: Полагане на основите на емоционалната интелигентност

<https://www.edutopia.org/article/13-powerful-sel-activities-emelina-minero>

Преглед на навици, общност и култура, в които учениците развиват социални и емоционални умения за учене. Включва видео материали и набор от 13 дейности за стартиране на работа, групово споделяне и приключване/оценка.

По какъв начин емпатията влияе на ученето и как да я култивираме в нашите ученици

<https://www.opencolleges.edu.au/informed/features/empathy-and-learning/>

Тази статия се занимава с връзките между емпатията и капацитета за учене, критичното мислене и устойчивостта. Авторът защитава тезата, че емпатията е умения, което може да бъде усвоено и предлага практически стратегии за преподаването ѝ в клас.

Практическа дейност

Да преминеш линията

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.2.pdf

Тази дейност насърчава учениците да изследват темите идентичност, диверсификация и дискриминация.

3. Кооперативно учене

Насърчаването на толерантността и взаимността и борбата с дискриминацията в класната стая зависят от вида образователен подход, който се използва. Структурираното по подходящ начин съперничество може да бъде един здравословен и ефективен начин за мотивиране на учениците да се представят добре. При все това, когато това съперничество се превърне в постоянна част от обучителната среда, то започва да генерира неравенство, завист и противопоставяне. Състезателните ситуации представляват игри с нулева сума, при които награда получават само победителите, докато онези с ниски постижения са обезкуражавани и дори засрамвани.

В контраст с това, **кооперативните обучителни методи** насърчават про-социалното поведение и култивират доверие и приемане на другите. Кооперативното учене поставя учениците в ситуации, в които всички печелят, което ги мотивира да работят заедно и да си помагат. По този начин те си помагат по пътя към успеха и се подкрепят в това, а не в загубата. Учителите трябва да полагат усилия да установят дух на екипна работа и участие в класовете, така че учениците да се научат да ценят един друг и да си сътрудничат за взаимна полза.

Elements of cooperative learning

При кооперативното учене учениците работят съвместно на малки групи, за постигането на **обща цел**. Това насърчава автономия, участие, уважение и комуникация.

Когато успехът и включването са свързани в рамките на груповата дейност, се появяват структурата и отношението на **положителната взаимовръзка**. Членовете на екипа зависят едни от други и осъзнават, че могат да успеят единствено ако работят заедно. Това им помага във формирането на академични и социални умения, докато насърчават взаимната подкрепа, емпатията и взаимното обучение.

Потенциалът за изпълнено със смисъл обучение се повишава в **нехомогенните групи**. Особено важно е да имаме това предвид, когато се занимаваме с проблеми, свързани с различията във вярванията или моралните ценности. Ученици с различен културен или религиозен произход биха могли да научат много повече едни от други ако са поставени в смесени групи. При все това, разнородността не генерира автоматично разбиране и толерантност. Важно е учителят да заложи основните правила и да бъде готов/а да се намеси, когато това е необходимо. Учениците трябва да се научат да се справят с противоречията и да позволяват обмена на мнения, за да развият толерантност, критично мислене и умения за разрешаване на конфликти.

Изключително важно е да се позволи на децата да играят **такава роля в групата**, която да подчертава техните умения и силни страни. Такова овластяване позволява на учениците да проумеят, че техният принос е съществен за успеха на групата. Личните умения и знания са ценни за групата и се превръщат в стимул за интеграция. Тъй като всеки има роля, която трябва да играе в името на успеха на групата, чувството за лична отговорност се появява редом с споделяната групова **отговорност**.

Role in co-operative group	Function
Moderator	Keeps the group on task and ensures contributions from everybody.
Scribe	Takes notes of the group's discussion, clarifies ideas and summarizes main points.
Time Keeper	Keeps track of time and reminds group how much time is left.
Observer	Monitors the group process, without taking active role in the discussion. Gives constructive feedback.
Reporter	Presents a summary of the group's ideas to the class.

За да приключи логично и завършено, в своя край кооперативното учене включва и **оценка**. Необходимо е достатъчно време за споделяне да бъде оставено. Всеки ученик е поканен да направи преглед и да даде оценка на процеса и на резултата и да даде конструктивна обратна връзка на останалите членове на групата. Тази дейност насърчава свободното изразяване и многообразието на гледните точки в класната стая. То също така насърчава развиването на качествена и критична оценка и им помага да приемат нови гледни точки.

Онлайн ресурси

Преглед на кооперативното учене

<http://www.co-operation.org/what-is-cooperative-learning>

Задълбочен преглед на темата за кооперативното учене. Тази статия обсъжда теоретичните основи на подхода, базовите елементи на сътрудничеството, различните видове и стратегии за кооперативно учене и проучва ключови открития от проучвания в областта.

Ефективно управление на кооперативната класна стая

<http://web.calstatela.edu/faculty/jshindl/cm/Chapter12CooperativeLearning-final.htm>

Изчерпателно ръководство за създаване, управление и оценяване на дейности за ефективно кооперативно учене. Статията обсъжда интервенции, които да се прилагат при слабо функциониращи групи, за да ги трансформират в ефективни класове.

Класна стая тип трионче

<https://www.jigsaw.org/#steps>

Тази техника за кооперативно учене намалява конфликтите сред децата, насърчава по-доброто усвояване на знания, подобрява мотивацията на учениците и повишава удоволствието от ученето.

Практическа дейност

World Cafè (Световно кафене)

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.3.pdf

Тази дейност представя основните вярвания и преплетените истории на петте основни световни религии. Работейки колаборативно, учениците проучват фундаментални въпроси, свързани с религия.

4. Използване на дистанциране и симулация

Проучването на културните и религиозни различия в класната стая може да звучи застрашително за много ученици. Те може да приемат това за натрапване, за опит за нахлуване в техния личен живот. Ако бъдат притиснати да споделят за своите лични вярвания и дела, те може лесно да преминат в режим защита. Учениците от малцинствените групи може да почувстват, че се опитват да ги отделите от останалите или че тяхната лоялност е подложена на тест.

Може да бъдат използвани голям брой **техники за дистанциране**, така че учениците да се включат в межкултурен диалог без излишно притеснение или страх. Ето някои примери:

- Проучване на историите на истински хора – религиозни лидери, културни герои, известни личности
- Използване на измислени герои от филми и литература, които представят различни религиозни вярвания и практики
- Използване на истории и артефакти за представяне на различни култури и духовни традиции

Примерите трябва да са реалистични, изпълнени със съдържание и логични за децата, но и достатъчно отдалечени от техния личен живот, за да гарантират сигурността им. Техниките за дистанциране служат за **деперсонализиране** на спорни ситуации.

Симулациите са ефективен образователен инструмент, който използва дистанцирането. Учениците изиграват различни реални житейски сценарии, които се занимават с диверсификация, конфликти и морални дилеми. Влизането в роля, свързването с определен герой и откликването в проблемни ситуации в настоящето позволява на учениците да проучат различни решения по един забавен и креативен начин. Преструването да си някой друг дава нова перспектива, която може да бъде много освобождаваща.

На учениците трябва да се помага наистина да влязат в обувките на техния герой и да го представят възможно най-истинно. Учителят насърчава поемането на рискове и гарантира, че никой няма да пострада. Учителят може да стопира за кратко симулацията в критични моменти. Това ще даде време на учениците да решат по какъв начин да подхождат. След разиграването трябва да се прави структурирано **излизане от роля и оценка**.

Голямо предимство на образователните симулации е, че те създават възможности за практическо учене. Учениците стават активни участници и се учат чрез правене, придобивайки практически знания и личен опит. Симулациите изискват от учениците да са гъвкави и да се пригаждат към промяната. Те им дават възможност да трансферираат знания и умения от една среда към друга, което води до подобрена ефикасност.

Онлайн ресурси

Обучителни симулации

<http://www.creativeteachingsite.com/edusims.html>

Кратък преглед на всички видове обучителни симулации и ползите от тях.

Използване на техники за дистанциране

<http://www.creativeeducation.co.uk/blog/distancing-techniques-in-pshe/>

Колекция от десет техники за дистанциране, които да бъдат използвани в класната стая.

Симулациите могат да променят хода на ... часовете по история

<https://www.edutopia.org/blog/simulations-can-change-history-classes-matt-levinson>

Тази статия дава някои съвети за трансформиране на статите за часовете по история в симулационни, игрови пространства. По този начин, чрез игри и самостоятелни проучвания, се повишава ангажираността на учениците.

Практическа дейност

Разгорещеният дебат

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.4.pdf

Това е симулация на разгорещен дебат между светски и религиозни водачи. Учениците се включват в ролеви игри, целящи обсъждане на такива проблеми като миграция, равенство на половете и права.

5. Подход, използващ интерпретация

Ако искаме да постигнем истински включващо межкултурно обучение, трябва да разпознаваме както различията между различните култури и религиозни традиции и разнообразието в рамките на тези групи. За да разширят своето разбиране, учениците трябва да бъдат въввлечени в критично оценяване на техните собствени предположения. Отчитането на различни перспективи и придобиване на опит от първа ръка подсилва **межкултурните компетенции** и способностите на децата за критично оценяване.

Интерпретативният подход за изучаване на религията се занимава с много гледни точки, за да представи този сложен човешки феномен. Той не се опитва да насърчава или да подкопава духовните вявания или да налага някаква конкретна гледна точка на учениците. Целта му е да ги въввлече в критично проучване и да ги направи способни да формулират техните собствени гледни точки.

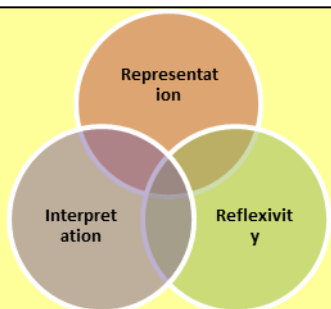
Извличайки важна информация от литературни проучвания, от херменевтиката и антропологията, интерпретативният подход отчита динамиката и **сложната природа на религията и културата** и тяхното взаимодействие. Опростенческите представяния на хомогенни култури, които са ясно разграничими една от друга, се отхвърлят. Вместо това културите се разглеждат като динамични, вътрешно оспорвани и частично припокриващи се. Културата не е единствено притежаване на това, което човек придобие, но и процес, към който всеки индивид може да допринесе. Различните етнически и религиозни групи съществуват заедно в пост-модернистични плуралистични общества. Всеки има достъп до широк набор от културни ресурси и може да прави личен синтез.

По този начин религията се разбира като връзка между индивиди в контекста на определени групи и по-широки религиозни традиции. **Представянето** на религиите подчертава конкретното и общото, на три различни нива:

- **традицията** – голямата картинка, обхващаща всички клонове, историческото развитие и ключови концепции;
- **групата** – конкретна деноминационна, сектантска или етническа група;
- **индивидът** – уникално човешко същество, обект на много въздействия;

Интерпретативният подход включва личната гледна точка като важна част от процеса на учене. Учениците продължително сравняват своите предположения с информацията на хора, изповядващи съответната религия, с цел формиране на себеосъзнатост и межкултурно разбиране. По този начин интерпретацията е един безкраен цикъл за набиране на знания и оценка на тяхното значение.

Ключови концепции на интерпретативния подход

От учениците се иска да се замислят за ефекта от тяхното учене върху предишни концепции, които са имали. Обучителните материали и методи трябва да бъдат критично прегледани. Проучването на връзките между учебното съдържание и опита на учениците се превръща в цел на урока. Учениците биват насърчвани да се включват конструктивно, изправяйки се пред неоспорвани до момента предположения и да откриват точки и зони на контакт и припокриване.

Онлайн ресурси

Свързване: Межкултурни прозрения за глобални граждани и междувърски диалог

<https://woca.afs.org/afs-announcements/b/icl-blog/posts/connect-intercultural-insights-for-global-citizens-on-interfaith-dialogue>

Този електронен бюлетин включва статии по практики за междувърски диалог, които могат да бъдат използвани в класната стая, след часовете или с възрастни участници. Прочетете за това какво е да постигнеш цял ден по време на светия Рамадан. По какъв начин британските шофьори на линейки обсъждали различни съдби по време на Втората Световна Война в Ливан.

Изучаване на религии: Интерпретативният подход накратко

<http://www.theewc.org/Content/Library/Research-Development/Literature/Studying-Religions-The-Interpretive-Approach-in-Brief>

Интерпретативният подход за обучение по религии на Robert Jackson е добре известен със своята чувствителност спрямо индивидуалните различия и с разнородността сред религиозните традиции. Тук представяме кратко интерпретативния подход, включително с препратки към някои от публикациите на Jackson по темата.

Запознаване с различните религии в света

<https://www.tolerance.org/classroom-resources/tolerance-lessons/taking-a-closer-look-at-religions-around-the-world>

Тази

статия предлага стартова точка за проучване на религии и верски традиции, създаване на дългосрочен уважителен диалог относно религиозната търпимост. Включва дейности и проекти, които могат лесно да бъдат развити чрез по-нататъшно проучване. Статията насърчава задълбочено проучване по темите през по-продължителен период от време.

Практическа дейност

Проект за проучване

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.5.pdf

Тази дейност представя конкретна религиозна традиция, започвайки от съществуващото знание сред учениците и темите, които ги интересуват. Учениците работят колаборативно, за да развият своите изследователски проекти и да представят откритията си пред класа.

6. Включване на семейството

Родителите и членовете на семействата на учениците могат да бъдат най-добрите съюзници на училището. Също както и семейството, училището се стреми да култивира увереност и доброта в учениците и да насърчава мисленето и общото добруване. Както училището, така и семейството се стремят да защитават децата във времето на тяхното израстване. Когато **комуникацията** между родителите и учителите е уважителна и културно чувствителна, отношенията могат да се градят на базата на **споделено доверие** и **споделена отговорност**. Културно релевантният обхват на училищните дейности изпраща към деца и родители посланието, че тяхната семейна идентичност е приета и ценена.

Учителите трябва да научат кои са важните фигури в живота на всеки ученик и да ги включат в училищните дейности. Това може да не са само техните родители или наставници, но също и прародители, партньори на родителите или по-далечни членове на фамилията.

Установяването на контакт отрано в училищната година е от съществено значение. Това е възможност за установяване на тон на сътрудничество и да се натрупат знания за семейния произход на ученика. Повечето родители оценяват високо поканата и са готови да говорят за силните страни и трудностите, пред които се изправят техните деца – както и за техните лични надежди и притеснения.

Обучителите могат да помогнат на родителите да създадат подкрепяща среда за учене и удома, отбелязвайки индивидуалните **стилове на учене** и потребностите за тях. От своя страна родителите могат да предложат ценна обратна връзка и предложения за включващи практики.

Учителите могат да канят **родители доброволци** да помагат във връзка с конкретни проекти, с пътувания на учениците или други училищни дейности. Семейството и членовете на общността могат да посещават класа и да говорят по различни теми, да споделят умения и знания, както и личен опит и гледни точки. Демонстрации на работата на учениците, ученически и общностни представления, прожектиране на филми, игрови вечери, културни събития и тържества могат да се използват като отлични възможности за подобро участие от страна на семейството в училищния живот.

Включването на родителите в процеса на вземане на решения за училището чрез родителски съвети, комисии и други форми може да бъде от ключово значение за подсилването на училищните програми, на семейните практики и обучението и развитието на децата. Семейните организации могат да набират средства и да водят кампании, както и да идентифицират и интегрират ресурси и услуги от общността, които да носят ползи за училището.

Практическа дейност

Ръководството за повишаване участието на семейството в училищния живот

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.6.pdf

Това изчерпателно ръководство описва шест сфери от семейното включване в училищния живот: родителски грижи, комуникация, доброволчество, учене удома, вземане на решения и сътрудничество в общността. Подходяща цел и набор от добри практики са предложени за всяка ключова сфера. Този източник може да бъде полезен не само на учителите, но и на администратори и други членове на училищния екип.

Онлайн ресурси

Семейство и ангажираност на общността

<https://www.tolerance.org/magazine/publications/critical-practices-for-antibias-education/family-and-community-engagement>

Училищни стратегии, които се занимават със семейната и общностната мъдрост, използват местни ресурси и умножават връзките между семействата. По какъв начин да идентифицирате общностни проблеми, които влияят на културата на класа и развиват културно чувствителна комуникация.

Болтовете и винтовете на комуникацията с родителите и семействата

<https://www.extension.umn.edu/family/school-success/professionals/tools/communication-with-parents/>

Училищният екип може да направи много неща, за да повиши и подобри комуникацията с родителите и семействата. Този ресурс предлага отлични практически съвети по един компресиран начин.

Шест вида включване: Ключови за успешното партньорство

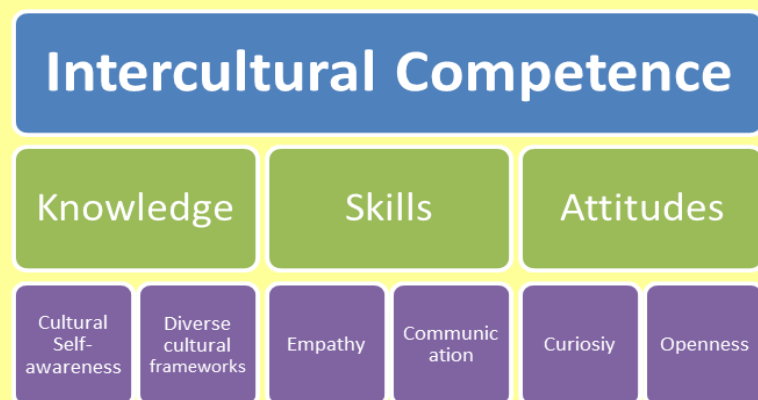
<http://nnps.jhucos.com/nnps-model/school-model/six-types-of-involvement-keys-to-successful-partnerships/>

Изчерпателна рамка за училищни, семейни и общностни партньорства. Тя описва шест вида включване, идентифицира предизвикателствата, които трябва да бъдат преодолени и резултатите от добре реализираните партньорски програми.

7. Обучение на учители

Глобалната взаимосвързаност в съвременния свят изисква плуралистично образование и откритост в ученето от различни култури. Тъй като диверсификацията се превръща в правило в днешните класни стаи, учителите се изправят пред все по-големи изисквания що се отнася до разбиране, уважение в комуникацията и включване на всички ученици. Всички учители трябва да внесат културна чувствителност и самоосъзнатост в своя работен подход.

Межкултурните компетенции се отнасят до поведение и комуникация, които са ефективни и подходящи в межкултурни ситуации. То обхваща знанията на учителите, техните умения и отношения. Уважението към различните култури и ценности, откритостта и любопитството водят до повишена самоосъзнатост, емпатийно разбиране на други култури и практически умения за комуникация и взаимодействие с тях.

Поради това подготовката на учителите трябва да включва анализ на концепции и отношения и да въведе **етно-относителна културна перспектива**. Обучението на учители за работа с мултикултурни класове трябва да бъде съчетание на информация и педагогически методи. Обучителите трябва да могат да разпознават културните различия, както и проблемите пред и възможностите за интеграция.

Монокултурните учебни материали представляват единствено доминиращия етнически и културен модел. Такива материали са подвеждащи за децата от малцинствата и реално задействат дискриминационни концепции и отношения. Мултикултурното образование се нуждае от подходящи учебни материали, които валидират всички етнически и религиозни групи и не ги съдят според стандартите на една единствена култура. Учителите трябва да бъдат подготвени да оценяват и създават многокултурни учебни материали.

Межкултурните компетенции са връзката между диверсификацията и включването. По този начин правим разнородната среда включваща.

Разрешаването на конфликти е друг необходим компонент на подготовката на учители. Учителите трябва да могат да идентифицират и да се справят с конфликти в класната стая по един разумен,

честен и ефикасен начин. Те трябва също така да стимулират активното участие на учениците в мирното разрешаване на всички конфликти между тях или в техните семейства.

Учителите трябва да могат да оценяват своята педагогическа практика, за да дават отговори на ключови въпроси относно интерпретирането на концепцията за култура, темите, които трябва да бъдат възприети в рамките на межкултурното образование, какви цели следва да бъдат постигнати. Целите, свързани с обучението по межкултурни компетенции за учители, трябва да обхващат:

- базова информация относно етническите и религиозни групи, като например традиционни знания, обичаи, табута, социална организация, комуникационни предписания, времева ориентация и прочие;
- инструменти за повишаване на самоосъзнатостта и чувствителността по отношение на различните отношения и ценности в различните култури;
- теоретични концепции по отношение на межкултурните компетенции, културни различия и сходства, както и техните ефекти върху комуникационните процеси;
- методи и стратегии за управление на класната стая и разрешаване на конфликти;
- разглеждане на различни реални случаи и добри практики;
- възможности за включване в диалози по въпросите на диверсификацията, включването и мултикултурализма.

Културните различия са от значение. При все това, определени различия между хората от която и да било група също следва да се вземат предвид. Тези различия могат да са по-значими отколкото различията между самите групи, особено що се отнася до разнородно население и ценности системи.

Всеки човек е уникална частица от мозайката на човечеството.

Онлайн ресурси

Културните измерения на ученето: предизвикателства на обучението в мултикултурна среда
<http://www.irrodl.org/index.php/irrodl/article/view/809/1497>

Тази статия се занимава с проучвания на културните различия, които има най-голяма вероятност да повлияят на образователните ситуации. Тя описва един комплект от осем културни параметри отнасящи се до социалните връзки, епистемологични вярвания и временни перцепции, които илюстрират тяхното въздействие върху образователните ситуации. Статията също така проучва литература, отнасяща се до образованието и културата, като ръководство за адресиране на межкултурните предизвикателства, пред които са изправени учителите. Тя обсъжда набор от стратегии и тактики, които биха могли да са полезни за определена група обучаеми.

Учителско лидерство

<https://www.tolerance.org/magazine/publications/critical-practices-for-antibias-education/teacher-leadership>

Това критично практическо ръководство предлага стратегии за подобряване на осъзнатостта и културната компетенция сред учителите. Други аспекти на учителското лидерство включва активно противопоставяне на предразсъдъците и стереотипите. То идентифицира умения необходими за противопоставяне на и отговаряне на предразсъдъци и стереотипи, създаване на съмишленици и продължаване и отвъд класната стая.

Межкултурни обучителни компетенции

<http://www.kpu.ca/teaching-and-learning/events/past/intercultural-teaching-competence>

Тази страница предлага линкове към полезни ресурси от сорта на *Западен гайд за межкултурно менторство на завършващи ученици* и изчерпателен преглед *Межкултурни обучителни компетенции: многодисциплинарен модел за обучение*.

Project Number: 2017-1-IT02-KA201-036784

Практическа дейност

Проучване на културната идентичност

https://pathwaythroughreligions.pixel-online.org/files/guideline/5/Practical%20activity_PAR5.7.pdf

Тази дейност е добра изходна позиция за обучение на учители по межкултурни компетенции. Тя включва участниците в процес на идентифициране на това, което считат за най-важни измерения на тяхната собствена идентичност.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.